

דיבור קדוש מתחיל מהבית

ספר ויקרא הוא ספר הקדושה: קדושת האדם, קדושת הזמן, קדושת העם, דרגות קדושה בכהנים, קדושת הארץ... ופתאום בתוך כל המרחב הקדוש הזה, מגיע סיפור המקלל. מה מקומו?

"ויצא בן אשה ישראלית" - מהיכן יצא?

לפי פשוטו של מקרא, וכפי שמובא ב'אבן-עזרא', המקלל יצא מתוך אוהלו. אך רש"י מביא שלש דעות בחז"ל, המלמדים כמה תובנות מהמילה 'ויצא':

רבי לוי אומר - מעולמו יצא. הדעה הראשונה של רבי לוי באה לציין כבר בתחילה את חומרת מעשיו ולכן אמרה, שהאדם הזה 'יצא מעולמו', כלומר שילם בחייו ובחיי העולם הבא שלו.

רבי ברכיה אומר - מפרשה שלמעלה יצא. האדם הזה היה בז למצוות לחם הפנים וממנו לכל דבר שבקדושה.

ומתניתא אמרה - מבית דינו של משה יצא מחויב. אדם זה קילל את השם המפורש על רקע אישי, כי לא ניתן לו להתגורר בנחלת דן, היות והוא היה אמנם בן לאם ישראלית, אך חלוקת הנחלות נעשית לפי האב ואביו של המקלל היה מצרי ולא היה יכול לקבל נחלה בשבט דן, לכן הוא נכנס לבית דינו של משה ויצא מחויב, עמד וגדף.

לאדם זה אין מעצורים. הוא מזלזל במצוות ובהשראת השכינה, הוא אינו מקבל את מרות ה' ולכן אינו מקבל את מרות משה. לאיש הזה לא טוב, הוא מרגיש שאין לו מקום, שאין לו חברה, מתוך תלישותו הוא עומד ומגדף.

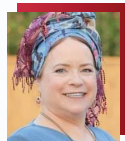
ממה הכל מתחיל?

הכל מתחיל מהבית. גם אמא שלו מקולקלת בדיבוריה. כשההורים אינם זהירים בדיבוריהם, הם מעבירים ומנחילים לילדיהם דבר חמור ביותר, הם גורמים להם לחוסר קדושה בדיבור. מה שהתינוק מדבר בשוק מאביו או מאמו שמע. ("שותא דינוקא בשוקא דאבוא או דאימיה").

האדם נקרא מדבר, זו מעלתו, זה ייחודו. זה הכוח הדומיננטי ביותר של האדם, המבדיל אותו מחיות. לעומת כל בני האדם, ליהודי יש מעלה גבוהה יותר וממילא מעלת דיבורו גבוהה יותר. ככל שמעלת האדם גבוהה יותר, דיבורו קדוש יותר ולעומת זאת נפילותיו גדולות יותר.

הרבנית שריק כהן

מאמנת לזוגיות בחירית - משמחת
כולל מר"ץ, מבשרת ציון

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם